

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"

טיוטא בלבד, דף מוגה ומורחב ישלח בהקדם

בכורות נג.

מעשר בהמה, לרוב הראשונים אין בו שום חיוב נתינה לכהן, אלא הבעלים מקריבם שלמים ואוכלים אותו, ובגרי"פ דייק מדברי רס"ג בסה"מ עשה פו' דיש מצוה ליתן לכהן ועוד נחלקו הראשונים האם כהנים חייבים במעשר בהמה, עי' רשב"א וריטב"א חולין קלו:, וברמב"ם בכורות ו' ג', עי"ש מל"מ, ועי' מהריט"א א' סק"ג.

כאן ליקדש כאן להקרב, והרמב"ם בכורות ו' ב' הביא את המשנה כצורתה ולא חילק, עי' תויו"ט וביד דוד, ועי' מהרי"ק שם מה שהקשה סתירה בדברי הרמב"ם, עי' מנחת חינוך רפז' יח', וע"ע רמב"ם בכורות א' ה', וחיזושי רבינו חיים הלוי מעשר שני א' יד'.

משום יתום, עי' רש"י ותוס', ועי' נודב"י תנינא יו"ד קפט' למה נקט יתום ולא לקוח, ע"ש עוד, ועי' שאגת אריה ד' למה חששו לזה אע"פ שאינו שכיח.

משום תקלה, עי' פרש"י, ועי' נודב"י הנ"ל שהקשה דהלא ביזמא סו. נדחה חשש זה, עי' תי' ועי' מה שיישב עוד לפי זה, וע"ע שואל ומשיב קמא ח"א רנד'.

ואין מחרימין, בטעם האיסור, עי' רש"י ותוס' ע"ז יג., ועי"ש חי' תלמידי רבינו יונה, ותוס' יומא סו. ועי"ש גבורת ארי שדן איזה חשש תקלה שייך בערכין בזמן הזה.

תוד"ה ואין, הקשו שבערכין אמרינן שיש תקנה לפדותו וכו', ותי' בשם ר"ת לחלק בין קרקעות למטלטלין, וברי"ף שם בע"ז נראה דגם כאן יועיל פדיון ובישוב דבריו עי"ש ר"ן רא"ש רא"ה רשב"א וריטב"א, עי"ש קרני ראם על הר"ן ובמיוחסים לריטב"א ב"מ נז. ולהלכה מה הדין בהקדיש בזמן הזה עי' רבינו ירוחם אדם וחווה נתיב יט' ח"א, ועי' רא"ש ע"ז פ"א יג', ושחטי גיבורים על הר"ף שם איך ינדב היום אדם דבר לבית הכנסת.

בענין בכור בזמן הזה אי כונסו לכיפה, עי' תוד"ה ואי, תור"א ע"ז יג, , רא"ש שם, ועי' נודב"י מהדו"ק יו"ד פא' מה שלמד מדברי התוס' שם, עי"ש רש"ש.

ע"ב

אפשר דשדי ביה מומא מעיקרא, וקשה עדיין לא תקנו לעשות כן? עי' צ"ק ומים קדושים.

ובעינן בהמה הראויה להקרבה, ועי' משמר הלוי סי' מד' לאיזה קרבן יהיה ראוי.

מוקדשין פשיטא לאו דידיה, עי' שי למורא שהקשה דהא יכול להשאל, ותי' דאז הוי לקוח, ועי' זרע אברהם יז' יד'.

בק"ק ואליאב דריה"ג וכו', ובשו"ת מלבושי יו"ט ח"ב חו"מ א' הקשה הא אכתי מידי שותפות לא נפיק? ועי' אחיעזר ח"ג ב', ובגדר הבעלות שיש לו עליו עי' רש"י ב"ק יב:.

אין משנין אותם מקדושה לקדושה, ומקור האיסור עי' ערכין כט., ועי' חינוך שנו' דהוי לאו ולוקין על זה באמירה לבד, ועי"ש מנחת חינוך, ונזר הקודש תמורה לב.

וע"ע נתיבות הקודש שם שחקר בטעם האיסור האם הוא מפני שאינו שלו או דהוי גזירת הכתוב, ועי' מחלוקת הרמב"ם והראב"ד תמורה ד' יא' אם משנה מבדק הבית לבדק הבית אי עובר בלאו זה, ועי"ש כס"מ ובחי' מרן רי"ז הלוי, ועי' שיעורי הגרמ"ד שם

אבל מקדישין אותו הקדש עליו, ומהו? עי' רש"י כאן ובתמורה וברבינו גרשם, ועי' תוס' כאן ושם, ועי"ש עולת שמה ובחי' מרן רי"ז הלוי הנ"ל.

למאי נ"מ, עי' מנחת חינוך שס' ח' מה שהוציא מזה להלכה בחיוב מעשר בפסוהמ"ק.

בלא ימכר ולא יגאל, ועי' רמב"ם בכורות ו' ה' דאין לוקין על לאו זה, עי"ש מל"מ ולח"מ, ועי' מנחת חינוך שסא' ג', וחזו"א כב' ד'.

מה מעשר דגן מחדש על הישן לא, ועי' רש"י מנין המקור, וברבינו גרשם הביא מקור אחר, ועי' דרך אמונה תרומות ה' יא' בבאור ההלכה למה נצרכו שתי הדרשות.

שנה שנה, והרמב"ם בכורות ז' ה' פסק דאם עבר ועישר הרי זה מעשר, ועי"ש לח"מ, חק נתן ותורת זרעים תרומות א' ג'.

**לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשע"ח'
להערות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.**